

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 17C/78/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213210458
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Géciová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7213210458.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Monikou Géciovou, PhD., v právnej veci navrhovateľa: G. G., nar. XX.X.XXXX, bytom v T., X. č. XX, zastúpený advokátskou kanceláriou GHS Legal, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Lazaretská č. 3/A, IČO: 47 232 544, proti odporcom: 1. B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom v T., D. č. XX, zastúpená odporkyňou v 2. rade, 2. C. I., nar. XX.X.XXXX, bytom v T., D. č. XX, v konaní o zaplatenie 7.169,96 eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporkyne v 1. a 2. rade sú p o v i n n é spoločne a nerozdielne z a p l a t i ť navrhovateľovi 7.169,96 eur titulom náhrady škody do 30 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jednej z odporkýň zaniká platobná povinnosť druhej odporkyne.

Odporkyne v 1. a 2. rade sú p o v i n n é spoločne a nerozdielne n a h r a d i ť navrhovateľovi trovy konania v sume 3.444,58 eur a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách štátu bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.9.2011 domáhal, aby súd zaviazal odporkyne v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 17.700 eur, úroky vyplývajúce zo zmlúv o spotrebnom úvere vo výške 16,9% a úroky z omeškania vo výške 20% ročne od 15.2.2011 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Na pojednávaní (v konaní vedenom pod sp. zn. 17C/132/2011) konanom dňa 5.11.2012 navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu žiadal, aby súd pripustil zmenu petitu návrhu tak, že zaviazá odporkyne v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne k úhrade sumy 15.130 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 20.5.2011 do zaplatenia a na náhradu škody vo výške 13.235,50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jednej z odporkýň zaniká v rozsahu tohto plnenia platobná povinnosť druhej odporkyne a v prevyšujúcej časti vo výške 2.570 eur vzal návrh späť. Uznesením č. k. 17C/132/2011-141 zo dňa 8.11.2012 právoplatným dňa 15.11.2012 súd pripustil zmenu petitu návrhu vo vyššie uvedenom znení.

Dňa 14.12.2012 navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu súdu oznámil, že odporkyne v 1. a 2. rade dňa 30.11.2012 písomným vyhlásením uznali dlh voči navrhovateľovi vo výške 15.000 eur a upravil petit návrhu v znení: odporkyne v 1. a 2. rade sú povinné spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 15.000 eur s 9% ročným úrokom z meškania od 20.5.2011 do zaplatenia a 13.323,50 eur titulom náhrady škody do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jednej z odporkýň zaniká v rozsahu tohto plnenia platobná povinnosť druhej odporkyne. Návrh v časti o zaplatenie 130 eur s prísl. vzal navrhovateľ späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

Okresný súd Košice II rozsudkom č. k. 17C/132/2011-203 zo dňa 7.1.2013, právoplatným dňa 15.2.2013, zaviazal odporkyne v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 15.000 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 20.5.2011 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a na náhradu trov konania. V prevyšujúcej časti o zaplatenie 130 eur konanie zastavil a konanie v časti o zaplatenie 13.235,50 eur titulom náhrady škody vylúčil na samostatné konanie (ktoré je vedené pod sp. zn. 17C/78/2013).

Predmetom tohto konania je náhrada škody, ktorú si navrhovateľ uplatnil z dôvodu, že dňa 8.12.2010, na naliehanie odporkyne v 1. rade, ktorá mu tvrdila, že súrne potrebuje vyplatiť exekúciu, pričom pre jej nízky príjem jej banka úver neschválila, si v Slovenskej sporiteľni a.s. zobral úver vo výške 10.000 eur, ktorú sumu odovzdal odporkyne v 2. rade s tým, že odporkyňa v 1. rade spíše a s navrhovateľom uzatvorí Dohodu o pôžičke peňazí. V Dohode o pôžičke písanej dňa 7.12.2010 sa odporkyne v 1. a 2. rade zaviazali dlžnú sumu splatiť navrhovateľovi najneskôr do konca februára 2011 a v prípade nevyplatenia dlžnej sumy sa odporkyňa v 1. rade zaviazala uhrádzať mesačné splátky stanovené v Zmluve o spotrebnom úvere do doby, kým spolu s odporkyňou v 2. rade nesplatia naraz celú sumu. K potvrdeniu Dohody odporkyňami v 1. a 2. rade pred notárom ani po niekoľkonásobných výzvach nedošlo, preto navrhovateľ navrhol, aby dlžnú sumu riešili prostredníctvom zmenky, čo sa tiež zo strany odporkyň nezrealizovalo. Začiatkom januára 2011 požiadala odporkyňa v 1. rade navrhovateľa o ďalšiu finančnú výpomoc, nakoľko s odporkyňou v 2. rade potrebovali peniaze na vyplatenie dedičov, aby získala do vlastníctva nehnuteľnosť - rodinný dom po babke, ktorú nehnuteľnosť by založila v prospech banky a z poskytnutého úveru by navrhovateľovi vyplatili dlžnú sumu. Dňa 25.1.2011 uzatvoril navrhovateľ so Slovenskou sporiteľňou ďalšiu Zmluvu o spotrebnom úvere vo výške 1.990 eur, ktorú sumu osobne odovzdal odporkyne v 1. rade za prítomnosti odporkyne v 2. rade a zároveň uhradil poplatky v sume 30 eur. Odporkyne sa opäť zaviazali, že vrátia navrhovateľovi celú dlžnú sumu do konca februára 2011 a to spolu so sumou 3.000 eur, ktorú sumu si navrhovateľ požičal od brata a poskytol odporkyne v 1. rade. Uvedenú sumu 3.000 eur potrebovali odporkyne na vyplatenie právnikovi a iných výdajov. Dňa 15.2.2011 mali odporkyne v 1. a 2. rade podľa ústnej dohody v hotovosti vyplatiť v Slovenskej sporiteľni oba úvery spolu s úrokmi. Keďže odporkyne predmetné úvery nevyplatili, navrhovateľ bol nútený uhrádzať mesačné splátky z vlastných prostriedkov. Odporkyňa v 1. rade viackrát telefonicky, mailom a sms-kami vyzval, aby s odporkyňou v 2. rade začali splácať dlh, na čo však nereagovali a k žiadnej úhrade dlhu doposiaľ nedošlo. Dňa 8.6.2011 a 27.6.2011 navrhovateľ písomne vyzval odporkyne o vrátenie celej dlžnej sumy. Písomnú výzvu odporkyne prevzali dňa 29.6.2011 avšak do dnešného dňa žalovanú sumu navrhovateľovi neuhradili. Navrhovateľ k návrhu pripojil Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.12.2010, Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.1.2011, Výzvu - pokus o zmier adresovanú odporkyne v 1. rade zo dňa 27.6.2011, Výzvu - pokus o zmier adresovanú odporkyne v 2. rade zo dňa 27.6.2011, e-mailovú a sms komunikáciu s odporkyňou v 1. rade.

Dňa 16.9.2011 podal navrhovateľ na Okresnú prokuratúru Košice II trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania zločinu podvodu na odporkyne v 1. a 2. rade. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, odbor kriminálnej polície zo dňa 20.10.2011 bolo podanie trestného oznámenia odmietnuté, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania. Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ sťažnosť, na základe ktorej bolo uznesením Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 28.11.2011 uznesenie OR PZ v Košiciach zrušené a vyšetrovateľovi OR PZ, odboru kriminálnej polície Košice bolo uložené, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Dňa 6.12.2011 OR PZ v Košiciach upovedomilo navrhovateľa, že dňa 6.12.2011 bolo začaté trestné stíhanie vo veci prečinu podvodu. Dňa 15.8.2012 bola na Okresný súd Košice II Okresnou prokuratúrou Košice II podaná obžaloba na obvinených - odporkyne v 1. a 2. rade pre prečin podvodu a dňa 26.11.2012 Okresný súd Košice II trestným rozkazom č. k. 6T 99/2012-143 uznal odporkyne v 1. a 2. rade za vinné z prečinu podvodu a uložil im trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom a určil skúšobnú dobu na 18 mesiacov. Poškodeného G. G. - navrhovateľa zároveň odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Náhradu škody si navrhovateľ uplatňoval z dôvodu, že odporkyne v 1. a 2. rade neplnili dohodu, dlžnú sumu nesplácali, do dnešného dňa pôžičky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. spláca on, čím mu vzniká škoda, keďže okrem istiny spláca tiež úroky a ostatné poplatky spojené s úverom.

V pôvodnom konaní si navrhovateľ uplatňoval náhradu škody v sume 13.235,50 eur. Dňa 4.2.2013, vo vylúčenom konaní, doručil navrhovateľ súdu vyčíslenie náhrady škody v celkovej výške 6.336,79 eur a v prevyšujúcej časti vzal návrh o náhradu škody späť.

Súd uznesením č. k. 17C/78/2013-34 zo dňa 24.6.2013 konanie v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 6.898,71 eur zastavil.

Právny zástupca navrhovateľa pred súdom uviedol, že navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje škodu, ktorá mu vznikla z poskytnutých úverov v prospech odporkyň a to dňa 8.12.2010 vo výške 10.000 eur a dňa 25.1.2011 vo výške 1.990 eur. Škoda, ktorá navrhovateľovi vznikla pozostáva z úhrad vykonaných navrhovateľom a to z úrokov (mimo istiny), poplatkov za vedenie účtov a poistenia úverov. Sumu 10.000 eur splácal navrhovateľ od decembra 2010 a do januára 2013 mu vznikla škoda vo výške 3.519 eur. Zo sumy 1.990 eur, ktorú začal navrhovateľ splácať od januára 2011, mu do januára 2013 vznikla škoda vo výške 720,10 eur. Ďalej je to poplatok v súvislosti s pôžičkou poskytnutou spol. Pohotovosť, vo výške 800 eur, kde bol navrhovateľom uhradený poplatok vo výške 772 eur. Navrhovateľ teda úver, resp. pôžičku preplatil takmer jednonásobne.

Odporkyňa v 1. rade vo svojej výpovedi uviedla, že navrhovateľa pozná zo zamestnania, pracovala v starej nemocnici, kde pracoval aj navrhovateľ, poznali sa ako kolegovia. Navrhovateľ sa do nej zamiloval, kupoval jej darčeky, viackrát ju v práci navštívil, vyznával jej lásku. Keď sa bližšie zoznámili, povedal jej, že má brata, ktorý žije v Čechách, chcel by, aby býval v Košiciach, nemal na to ale peniaze. Navrhovateľ kvôli bratovi zobral úver, vedel však, že ona býva s matkou v podnájme a ponúkol, že jej dá nejaké peniaze. Nespísali žiadnu zmluvu, že peniaze mu má vrátiť. Keď mu jedného dňa povedala, že s ním nechce nič mať a keď sa dozvedel, že je tehotná a odišla do zahraničia, podal návrh na súd.

Odporkyňa v 2. rade vo svojej výpovedi uviedla, že navrhovateľ s právnym zástupcom ju uviedli do omylu, aby podpísala nejakú zmluvu s tým, že keď sa priznajú k tomu, že dlhujú navrhovateľovi 15.000 eur, nebudú už chodiť na súd. Uviedla, že prinútila svojich rodičov predať dom, 5 rokov je na úrade práce a práceneschopná, pretože sa psychicky zrútila, keď ju opustil manžel, s ktorým mali obchod. Manžel zobral všetko, okradli ich o milión korún. Invalidný dôchodok jej nebol priznaný, hoci oň žiadala, v súčasnosti poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 118 eur. Uviedla, že má ešte jednu dcéru, ktorá je invalidnou dôchodkyňou. V auguste 2013 jej mal prísť invalidný dôchodok na účet, ktorého je odporkyňa správcou a zároveň disponentom (odporkyňa nemá zriadený žiaden účet), a tiež rodičovský príspevok odporkyne v 1. rade, vo výške 199 eur, odporkyňa v 2. rade má zároveň chorú sestru, hospitalizovanú na psychiatrii, ktorej účet spravuje tiež, všetky účty však boli zablokované. Od augusta 2013 nemajú vyplatený byt, doma majú malé dieťa, ktoré týždeň nemalo mlieko. Uviedla, že rodičovský dom je predaný od marca, novým majiteľom je p. J., s ktorým sa dohodli, že keď jej rodičia zomrú, p. J. vyplatí za dom kúpnu cenu. V kúpnej zmluve bolo k predmetnému domu zriadené právo vecného bremena, doživotného bývania v prospech jej rodičov. Poukázala na to, že navrhovateľa nikto nenútil, aby zobral úver, bol zaľúbený do jej dcéry (odporkyne v 1. rade) a mala za to, že zo strany navrhovateľa ide o pomstu, pretože ak by bola odporkyňa v 1. rade s navrhovateľom, tak nie sú na súde.

Právny zástupca navrhovateľa uviedol, že čo sa týka predchádzajúceho konania, obe odporkyne dlh uznali, uznanie dlhu im bolo zaslané mailom, niekoľko mesiacov ho mali u seba, následne ho podpísali a úradne podpisy osvedčili na mieste úrade MČ Košice - Západ dňa 4.12.2012. V čase, keď navrhovateľ bral úver, mal príjem približne vo výške 400 eur. Úver vzal z dôvodu, že odporkyňa v 1. rade ho presvedčila, že majú exekúciu na všetky hnutelné veci v byte a ak by nezaplatila 10.000 eur, veci by zobral exekútor. Pôžička, ktorú poskytol navrhovateľ odporkyniam, mala byť vrátená vo februári 2011. Odporkyne navrhovateľa ubezpečili, že sú schopné požičať peniaze vrátiť, tieto mali byť vrátené z peňazí, ktoré mali získať za predaj rodinného domu, alebo tým, že splatia úver za navrhovateľa (prvý úver v splátkach vo výške 170,24 eur a druhý v splátkach po 38,77 eur). Mal za to, že keď v roku 2010 od navrhovateľa prevzali peniaze, už vtedy vedeli, že nebudú vedieť peniaze vrátiť, odporkyňa v 2. rade bola už v tom čase práceneschopná. Prevzaté peniaze odporkyne použili na kúpu nového nábytku a čiastočne na rekonštrukciu prenajatého bytu, žili teda tak, akoby nemali žiadne záväzky voči navrhovateľovi. Pokiaľ ide tvrdenie odporkyne v 1. rade, že navrhovateľ bol do nej zamilovaný uviedol, že zo sms a rozhovorov medzi nimi nevyplýva žiaden vzťah týkajúci sa zamilovanosti, partnerstva a pod.. Poukázal na to, že navrhovateľ mesačne platí zo svojho príjmu na úvery približne 210 eur mesačne, zostane mu 290 eur za 8,5 hodinovú prácu.

Navrhovateľ poukázal na to, že s odporkyňami sa v decembri 2010 dohodol, že mu peniaze vrátia do konca februára 2011 a tvrdili, že rodičovský dom sa predá. Keď dňa 15.2. bral druhý úver odporkyňa v 1. rade ho ubezpečila, že na 100% bude mať peniaze do konca februára. Nasledujúci mesiac, keď šiel do banky zistiť, či je úver splácaný zistil, že odporkyne úver nesplácajú, začal ho splácať on.

Súd žiadosťou zo dňa 25.11.2014 požiadal Slovenskú sporiteľňu, a.s. o informáciu, akú sumu (výšku) predstavuje príslušenstvo z úverov poskytnutých navrhovateľovi, ktoré pozostáva z riadneho úroku, poplatku za poistenie úveru a poplatku za správu úveru (a to z úverov č. XXXXXXXXXX na sumu 10.000 eur za obdobie od jeho poskytnutia, t. j. od 31.12.2011 do 31.10.2014 a úveru č. XXXXXXXXXX na sumu 1.990 eur za obdobie od jeho poskytnutia, t.j. od 31.1.2011 do 31.10.2014).

Slovenská sporiteľňa, a.s., súdu dňa 11.12.2014 oznámila, že za obdobie od poskytnutia úveru č. XXXXXXXXXX/XXXX, t.j. od 31.12.2010 do 31.10.2014 bol zaplatený riadny úrok vo výške 1.194,79 eur, poplatok za poistenie úveru vo výške 58,46 eur a poplatok za správu úveru vo výške 86,71 eur a za obdobie poskytnutia úveru č. XXXXXXXXXX/XXXX, t.j. od 31.12.2011 do 31.10.2014 bol zaplatený úrok vo výške 5.475,34 eur, poplatok za poistenie úveru vo výške 268,74 eur a poplatok za správu úveru vo výške 86,71 eur, spolu 7.169,96 eur.

Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní dňa 15.12.2014 uviedla, že navrhovateľ podal v Slovenskej sporiteľni a.s., žiadosť o predčasné splatenie úveru mimoriadnou splátkou (na oba úvery), a uhradil z úveru poskytnutého v sume 10.000 eur sumu 7.727 eur dňa 27.11.2014 a z úveru v sumu 1.990 eur toho istého dňa sumu 1.595 eur, čím predčasne splatil oba úvery a uzatvoril zmluvu v Primabanke, kde bude ďalej splácať jeden úver a v SLSP a.s. požiadal o zrušenie bežného účtu. V Primabanke bude navrhovateľ splácať úver po 121,48 eur mesačne v 120 splátkach po dobu 10 rokov, t. j. do roku 2024.

Právna zástupkyňa navrhovateľa, vzhľadom na oznámenie SLSP, a.s. žiadala, aby súd pripustil zmenu petitu návrhu v znení: „Odporkyne v 1. a 2. rade sú povinné spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 7.169,96 eur titulom náhrady škody do 30 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jednej odporkyne zaniká platobná povinnosť druhej odporkyne.“

Podľa ust. § 415 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“), každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa ust. § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ust. § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Zmluvou o pôžičke veriteľ prenecháva dlžníkovi na voľné nakladanie veci určené podľa druhu t.j. veci zastupiteľné, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť mu po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Pre platnosť zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje osobitná forma, možno ju uzavrieť ústne aj konkludentným prejavom.

Navrhovateľ sa v konaní domáhal náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená tým, že odporkyňiam v 1. a 2. rade poskytol finančné prostriedky, ktoré on získal uzatvorením dvoch zmlúv o splátkovom úvere so Slovenskou sporiteľňou a.s. dňa 8.12.2010 s výškou úveru 10.000 eur, úrokovou sadzbou 14,90% p.a., výškou mesačnej splátky do 31.12.2010 v sume 102,32 eur a od 15.1.2011 v sume 170,24 eur, poplatkom za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne, a počtom splátok 115 s konečnou splatnosťou úveru dňa 15.11.2020 a dňa 25.1.2011 zmluvu s výškou úveru 1.990 eur, úrokovou sadzbou 16,90% p.a., výškou mesačnej splátky do 31.1.2011 v sume 9,53 eur a od 15.2.2011 v sume 38,77 eur, poplatkom za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne a počtom splátok 120 s konečnou splatnosťou úveru dňa 15.1.2021.

Uvedené peňažné prostriedky odovzdal navrhovateľ odporkyňiam s tým, že tieto vrátia celú sumu do konca februára 2011. Podľa ústnej dohody mali odporkyne v hotovosti vyplatiť v Slovenskej sporiteľni a.s. oba úvery spolu s úrokmi. Keďže odporkyne predmetné úvery nesplátili, navrhovateľ bol nútený uhrádzať mesačné splátky úverov z vlastných prostriedkov. Popri istine uhrádzal navrhovateľ podľa

zmlúv o splátkovom úvere aj riadny úrok (do 31.10.2014 zaplatil 1.194,79 eur a 5.475,34 eur), poplatky za poistenie úverov (do 31.12.2014 zaplatil 58,46 eur a 268,74 eur) a poplatky za správu úverov (do 31.10.2014 zaplatil 86,71 eur a 86,71 eur). Uvedeným konaním odporkyň, teda nesplácaním úveru, resp. nevrátením dlžnej sumy navrhovateľovi, spôsobili navrhovateľovi škodu spočívajúcu v zmenšení jeho majetku o sumu uhradenú Slovenskej sporiteľni a.s., titulom príslušenstva úveru, na úhradu ktorej sa zaviazali odporkyne.

Vzhľadom na vyššie uvedené a v súlade s cit. zákonnými ustanoveniami rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a zaviazal odporkyne v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 7.169,96 eur titulom náhrady škody.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnnej do 31.5.2009 (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 6.638,78 eura do 33.193,92 eura 220,74 eura + 16,60 eura za každých aj začatých 1.659,70 eura prevyšujúcich sumu 6.638,78 eura.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej.

Podľa § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci.

Podľa § 15 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., advokát má popri nároku na odmenu aj nárok
a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,
b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Podľa vyššie uvedených ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. súd pri určovaní základnej sadzby tarifnej odmeny právneho zástupcu navrhovateľa vychádzal z priznanej sumy vo výške 7.169,96 eur, a preto hodnota jedného úkonu právnej služby predstavuje sumu 220,77 eur.

Navrhovateľ mal v tomto konaní úspech, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania a zaviazal odporkyne na náhradu trov konania v sume 3.444,58 eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 2.870,48 eur a to podľa § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, 2 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a), b) a 5 písm. b), § 15 a § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za päť úkonov právnej služby á 220,77 eur (účasť na pojednávaní dňa 5.11.2012 a dňa 21.10.2013, dňa 31.3.2014, dňa 22.9.2014 a dňa 15.12.2014); za dva úkony právnej služby á 55,19 eur (účasť na pojednávaní dňa 23.1.2014 a dňa 12.6.2014, ktoré boli odročené bez prejednávania veci samej), v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. režijný paušál za jeden úkon právnej služby á 7,81 a šesť úkonov právnej služby á 8,04 eur a v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky

náhradu za stratu času vo výške 1.600,20 eur (suma za 20 začatých polhodín á 13,01 eur za čas strávený cestou z Bratislavy do Košíc na pojednávanie a späť dňa 21.10.2013 a za 100 začatých polhodín á 13,40 eur za čas strávený cestou z Bratislavy do Košíc na pojednávania a späť dňa 23.1.2014, dňa 31.3.2014, dňa 12.6.2014, dňa 22.9.2014 a dňa 15.12.2014) + 20% DPH vo výške 574,10 eur. Celkovo tak súd priznal navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 3.444,58 eur (2.870,48 eur + 574,10 eur).

Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu cestovných výdavkov za cestu Bratislava - Košice a späť vykonanú jeho právnym zástupcom za účelom účasti na pojednávaniach dňa 21.10.2013, 23.1.2014, 31.3.2014, 12.6.2014, 22.9.2014 a dňa 15.12.2014 vo výške á 50 eur (t.j. 300 eur) ako si to uplatnil, pretože právny zástupca navrhovateľa nepredložil súdu výpočet takto uplatneného cestovného v paušálnej výške 50 eur, pričom z tejto sumy nie je zrejmé, či sa jednalo o cestu motorovým vozidlom, alebo hromadným dopravným prostriedkom, nepredložil ani doklady od motorového vozidla, prípadne cestovné lístky.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku podľa § 202 ods. 1 O.s.p. odvolanie nie je prípustné okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre vydanie takého rozhodnutia, alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V zmysle § 251 ods.1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti výroku o trovách konania možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle § 204 ods. 1 O.s.p. na Okresný súd Košice II v 3 písomných vyhotoveniach. Odvolanie má obsahovať, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť datované a podpísané, musí byť z neho zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.